

Universitätsbibliothek Paderborn

**Friderici Forneri Theologiæ Doctoris Canonici Ecclesiæ
Collegiatæ diui Stephani Bambergæ, De Temvlentiæ
Malo, Eivsqve Remediis, Variis Item Scitv Ivcvndissimis,
nec non vtilissimis de rebus, quæ in ...**

Förner, Friedrich

Ingolstadii, 1603

Cap. XL. In æternas demùm gehenn[a]e flamas pr[a]ecipitat Temulentia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45433

erudire, omnem rudentem moueant, atq; aleam iacent, vt hoc Dæmonis astutissimum stratagema, eludatur. hoc ni fiat, quicquid aliud egeris, infru-
tuosum puta. Illud potius à Iudice deprecandum tibi concederim, vt cum moriendum sitreo, quām fari possit maximē, cruciatuum acerbitate leniat.

CAPVT XXXX.

Temulentia in æternas gehennæ flamas præcipitat.

INueniuntur versuta quædam & callida ingenia, *Simile ab impensè id vnum, inuida diuitiarum cupiditate auaro.* stimulante, cogitantia, quomodo vicinos, quorum fortuna semper illis est pinguior, circumueniant, fundos illis eripiant & possessiones, atq; in suam, per fas & nefas redigant potestatem quorum anhelans & inflammata appetentia, vt quod oculis ad rapinam designauit, assequatur, vix melior, vix commodior iniri ratio potest, quām temulentia, ergo specie fucati amoris, eos vocant ad conuiuia, & symposia, fumos venditant, benevolentiam, tum verbis, tum factis, captiosè aucupantur, ad potum blandè inducunt nimium, id vnum spectantes, vt simplex ille homulus inebrietur. Tunc demum aggreduntur doli nescium, verbis aures ad pruritum demulcentibus, in fraudem alliciunt, tractant de agorū, & pratorum emptione, venditione, commutatione, emunt vendunt, commutant, precia pascuntur, dominia transferunt, suo semper lucro, illius verò pauperculi, extremo detimento, quod tam ipse, necdum absympta crapula, nondum propicit, nedum fentiat, euigilet porrò, ad se redeat, abscesserit temulentia, lamentabitur, dolebit, conqueretur, dolos incusabit; sed frustrà, reti ventos capere

pere conabitur, iam omnia testium præsentia robora, iam literarum firmitate consignata sunt.

Dæmoni,
versutia,
qua deci-
pit Ebrio-
jos.

Esaie. 3.

Genes. 25.
Iob. 21.

Galat. 5:

Homil. 9. in
Genesin.

Homil. con-
tra crapu-

Hic idem Dæmonis est, cum incautis hominibus, versipellis agendi modus, ut eos fallat, ut eternam illam hereditatem eripiat, ut ad pauperiem diuinæ gratiæ, cœlestiumq; donorū adigat, ut perpetuis eos flammis addicat. Vini dulcedine, hamū æternæ perditionis abscondit, quem incauti glutint, & obtent brata ratione, conscientiæ quasi excæcata, interitum haud sentiunt, & non raro aculeū minimè dolentes, peccatum gloriabundè iætitant, velut illi apud prophetam. Peccatum suum sicut Sodoma prædicauerūt; & Esau primogenituræ prærogatiua amissa, Comedit & bilit, & abiit parui pendens quod primogenita sua vendidisset, sed quādo extrema gaudij momētanci luctu olim occupabit æternus, quando repentinus illis superueniet interitus, quando ad inferna in punclo descendens, tunc demùm sentient, tunc damno suo, sed serius sapient, non valentes contractum funestissimum rescindere, aut dissolutum retractare.

Quod discrimē, ut sagaci studio præcaueatur, accuratè præmonet D. Paulus. Manifesta sunt autem opera carnis, quæ sunt fornicatio, immuditia, impudicitia, luxuria; &c. xiii addit, Ebrietates, cōmēssationes, & his similia, quæ prædico vobis, sc̄ut prædicti, quoniā q̄ntalia agunt, regnū Dei nō consequētur. Quid hoc verbo clarius? qd ad extollendā temulentię culpā accommodatius? huc pertinet & illud D. Ioannis Chrysostomi verbū. Sicut nauis quæ aquis impletur, ut exauriri nequeat, statim submergitur: Ita & homo cum cruce & Ebrietati seipsum exponit, in præceptis vadit, rationē submergit, & in æternas gehennæ flamas ruit. idem alibi. Eu qui vivit in delitiis, & Ebrietatibus deditus est, iam & lumen carnii voratione, & vini potatione disrūptur, sepsum.

& iunctu-

Vinum & sponte necesse est peccare. Nam sicut natus oneraria, quæ supra suā magnitudinē vehenda capit, oneris magnitudine submergitur; Ita animi & corporis nostri natura si plures acceperit cibos ac potū ubiorem quā ferat sua vis, impletur & in pelagus perditionis demergitur, & nautas & gubernatores, & eos qui in prora & alios nauigantes & ipsum onus cū hominibus perdit. Sicut igitur non tranquillitas maris, nō sciētia gubernatorū, non nautarū multitudo, non præparationis studiū, & anni pars tēpestiuā, & non aliud quicquā, nauī quæ sic in tēpestate est prodest; Ita & delicatis euenit; nec cogitationū multitudo, nec eruditio, nec admonitio & consilia, nec aliud quid, nec timor tutorum & pudor, nec accusatio presentiū, nec aliud quid saluare potest. sic periclitatē animā, sed inualescit luxus, & amētia per oīa, & sub aquas perditionis, nolēs volēs, eū qui ægrotat, defert, & salutis facit naufragiū. quibus Diui Chrysostomi verbis qd graui? nec ab his multū absunt, quæ S. Augustin⁹ huc serm. 231. quoq. cōtulit. Ebrietas quasi inferni puteus, quo scūnq; de Temp. sucepere, nisi digna subuenerit pœnitētia, & emendatio qui est i. de fuerit subsecuta, ita fortiter sibi vēdicat, vt eosdē ipsos de inferni tenebroso puteo, ad Charitatis, vel sobrietatis luce repire, sine graui pœnitentia non sinat. q̄ ob causam acerrimè Diuus Bernard⁹, temulentiam perfstringit. Ebrietas inquit, eiicit hominem à Regno Dei: Ebrietas expellit hominem è Paradiso: Ebrietas demergit hominem in infernum; Vt non importunè quidam poēta dixerit --

corporis atque animi subuertunt pocula dotes,
Et faciunt ambos sub phlegethone mori.
Nolim hic ego historiis adducēdis, lectori nauſeā
offerre, cum præsertim extremū, huic libro, codē isto
capite

capite , imposituris simus fastigium. vna tamen vel altera , non ita diu nos , ad metam iam è conspectu sitam , festinantes , fixa interim virgula morabitur

L. 1. de re-
bus gestis
Afonsi
Regis.

Scribit Æneas Sylvius, Alexandrum ex Moravis Ducibus oriundum, Diui Stephani Viennæ Præpositum quondam , profligatissimæ temulentia hominem nimia præmaturè enectum crapula, inter viuos agere desisse. cui cum exequiarum diem tricelimum, tum eius Ecclesiæ Canonici, tum multi vin nobiles concelebrarent, sacerdos quidam , qui fimbundus vinariam Præposituræ cellam intrauerat, se Alexandrum inter dolia circumambulantem , horrenda lamentabilis forma conspexisse, affluerat, quod & aliis visum atq; ostensum compluribus, ergo celeri ad Ecclesiam cursu contendens cum oran-

Temulen-
tus Præpo-
situs post
mortem
inter dolia
vitis am-
bulare.

Lib. 12. Hi-
storiar.
Memora-
bil. cap. 41.

tes adhuc compresbyteros inuenisset, Ut quid hic Alexandro inferias, inquit agitis ? ille in suo templo leta agit bibitq;, vos autem hic siti arescitis. vos inde conjecturam capite , quo in cœlo temulentia sue præmio iam potiatur.

Maiorem multò horrorem, incussat, quod Cæsarius refert. eiusmet verbis vtor. In Diœcesi Colonensi, Colonia non procul, miles quidam erat, nomine Rudingrurus, sic totus deditus vino, ut diuersarum villarum dedications, tantum propter bona vina frequentaret. hic confirmatus, cum moriturus esset, filia rogauit, ut intratriginta dies illi appareret ; quo respondentे ; faciam si potero; expirauit. Post mortem vero, filiae per visum appa-

rens, ait : Ecce præsens sum ut postulasti; portabat enim

vas paruum & fictile, quod vulgo cruselinum appellatur, in manu sua, in quali solebat in tabernis potitarc. di-

cenit filia, quid est in vase illo ? respondit : Potus meus ex

potus in in- pice & sulfure confectus ; in æternum eo bibere cogor,

ferro.

sed

D

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

sed nunquam epotare valeo. & sic disparuit. En ut blan-
dū ingressum vinum in nouissimo mordet ut coluber.

Prou. 23:

Non dissimile ibidem sed pluribus, Exemplum *Lococitato.*
subnecit Cæsarius, de quodam temulento, cui Deus
quadam visione diabolum ostendit, vnum abripi-
tentem ad eterna gehennæ supplicia, & supremo Dæ-
moni interroganti, ubi eum inuenisset? Respondit.
In Ebrietate, cui ille. Defer eum huc, ut affatim bi-
bat, & dicto citius currentes Dæmones, eum vi ra-
ptū in diuersa, plagiis exceperē durissimis, & in os
eius liquatam picem ac sulphur infundentes, cac-
chinnando vociferabantur. *Diu sitisti, iā sitim explē.*
quibus visio disparuit, atque ille cui se aspiciendum
præbuerat, temulentia valere iussa, sobrietatem de-
inceps est amplexus. Conuenit utriusque, ex iam re-
cenitis apparitionibus, quod Dauid olim prædixit.
Ignis & sulphur, & spiritus procellarū, pars calicis eo- *Psal. 10.*
rum, & Propheta. Inebriate eum calice iræ Dei, ut sicut *Hser. 48.*
bibendo inordinate delectabatur, ita potando pi-
cem ac sulfur, proculpa puniatur.

Horum igitur Exemplo, ut ego ex me vos non *Iohel. 1.*
moneam, sed Propheta. *Experciscimi ebrij & flete*
Ovlulate omnes, qui bibitis vinum in dulcedine. ni si- *Heb. 10.*
mili modo velitis, quod horrendum est, incidere in ma-
nus Dei viventis, & æternarum flamarum titiones
inextingubiles esse. Pro comperto habetote, quod
veteres vulgo dictitabant, Laneos Iupiter habet pe-
des, ac serius Diphtheram suam inspiciens, atque o-
mnia ponderans, perperam facta, vindictæ tardita-
tem, grauitate compensat.

CAPVT XXXI.

Epilogus Libri primi.

Doctum huc usq; & ni mea mefallit opinio, sa-

K

us